

[Dorte Bennedsen]

I øvrigt kan jeg ikke stå her i dag uden at nævne ungdomsrejsekortet. Der var bred enighed i Nordisk Råd om, at vi skulle have et kort, der gav ret til rejse i hjemlandet, og som kostede 50 pct. af Interrail. Ikke desto mindre kunne vi for nylig læse, at de nordiske jernbanedirektører har besluttet at afskaffe det og i stedet for indføre et Nordturistkort. Jeg må indrømme, at jeg finder det fantastisk, at 4 jernbanedirektører – og al respekt for disse personer ellers – kan omgøre en politisk beslutning, bare fordi den svenske direktør ikke er enig; sagen handler jo nemlig om, at De Svenske Jernbaner har gjort sig ud til bens.

Jeg så på ministeren, mens han talte om den sag, og noterede mig, at han smilede, og det glædede mig for så vidt, for ellers kunne man fornemme, at han ville lægge op til at forsvare det nye kort, og sandheden om det kort er jo, at jernbanerne har været så elskværdige at forkorte dets varighed med 25 pct., men til gengæld også har sørget for at forhøje prisen med 30 pct. Det kort er ikke et forsvar værd, og ministeren bør arbejde for, at vi får det kort, som rådet og i øvrigt Folketinget adskillige gange har taget stilling til.

Til sidst bare et par ord om økonomien. Ministeren sagde, at vi må se bort fra drøftelser om procenter og sætte ind med dynamisk handlekraft, og så talte han om planlægning, bedre ressourceanvendelse osv. Jamen der er vel næppe noget menneske, der vil vende sig imod fornuftig planlægning og god anvendelse af ressourcerne, men handlekraften har nu svært ved at blive særlig dynamisk, hvis der overhovedet ikke er noget at have den i, altså hvis det ikke må koste noget som helst.

Socialdemokratiets ambition for det nordiske samarbejde strækker sig i hvert fald videre end det katalog af gratisglæder, som ministeren nævnte her, og derfor havde vi også gerne set den 5 pct.s stigning, som Nordisk Råd ønskede, men vi erkender, at de besluttede 3 pct. også er en stigning. Vi er bare bekymrede for, om den slår til, hvis man ønsker at styrke det nordiske samarbejde og ikke mindst styrke det i forhold til det, der sker i EF. Hertil kommer i øvrigt, at vi mener, en øgning af budgetterne i høj grad kan være udtryk for en bedre ressourceanvendelse, simpelt hen fordi mange opgaver rent faktisk løses bedre i fællesskab.

Flemming Hansen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Hagen Hagensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremkomme med mit partis synspunkter.

Ministeren for nordisk samarbejde har med sin fyldige redegørelse, som vi siger tak for, berørt de mange forhold, som Nordisk Råds beretning omhandler. Ministerens udredning afspejler ligesom beretningen den mangfoldighed af områder, som Nordisk Råd befatter sig med. Der er grund til at minde om, hvad et af de nordiske præsidiemedlemmer bl.a. sagde under generaldebatten på sessionen i 1987, nemlig at den største fare for det nordiske samarbejde ikke er mangel på initiativer og ideer, men for mange spørgsmål, forslag og udredninger, og jeg har da også med glæde noteret mig ministerens udtalelse bl.a. til dagbladet B.T. i dag om, at antallet af bureaukratiske foranstaltninger i Nordisk Råd skal søges begrænset.

Det viser på én gang både den interesse og det behov, der er for Nordisk Råds virke. Der kan også på baggrund af det budget, der er til rådighed, være grund til at prioritere opgaverne; hellere tilendebringe nogle færre sager hurtigere end at have flere på bedding, hvor søsætningen derfor trækker ud.

Jeg mener, at undervisningsminister Bertel Haarder udtrykte det ganske rigtigt, da han sagde, at vi ikke skal måle det nordiske samarbejdes effektivitet på størrelsen af vores fælles budget, på mængden af forslag ved Nordisk Råds sessioner eller på antallet af ansatte i sekretariaterne. Vi skal derimod måle det på, hvor mange forbindelser vi skaber imellem de nordiske lande.

Et udvalg til udredning af nordisk samarbejde i international sammenhæng er nedsat, og det bliver interessant at erfare, hvad man i udvalget kommer frem til. Det er rigtigt påpeget af hr. Anker Jørgensen, at hensigten med udredningen ikke er, at Nordisk Råd skal til at beskæftige sig med udenrigs- eller sikkerhedspolitik. Det havde i øvrigt nok været rigtigere at have overladt problemerne om Nordisk Råd i international sammenhæng til vore regeringer.

Danmarks statsminister har peget på, at Danmark gerne vil være det hængsel, som fører markederne i Norden og i EF sammen. Danmarks geografiske beliggenhed og virke på flere måder giver os en naturlig mulighed for at bygge bro ikke mindst mellem Norden og Eu-